

Publicerad 2008-02-13 21:57 av The one winged angel

Du sa: Jag är beroende av att krossa glas

Samtidigt som du gick in i mörkret

Och lämnade mig

Bland skärvorna av vad som förut varit något vackert

Bland skärvorna av vad som förut varit mitt liv

Du var beroende av att krossa glas

Vi låg hand i hand på gräsmattan

Din sammetslena röst smekte varje ord och gjorde dem till en sång

Men du släppte min hand och gick

Du gick genom rosenrabbaten och slog näven genom en fönsterruta

Du sa: Jag är beroende av att krossa glas

Men för varje glas skärva som föll till marken följde en bit av mig med

För varje ruta du krossade

Krossade du en bit av mig

Du började sparka bland blommorna

Och för varje kronblad som föll till marken följde en bit av vår kärlek med

Och för varje ros som dog

Dog en bit av våran kärlek

Jag började känna hur regnet smattrade i ansiktet

Men snart fattade jag att det inte var regn

Utom mina tårar

Tårar som rann ner för min kind i forsar

När du krossat alla rutor och dödat alla rosor

Vände du och gick iväg i mörkret

Du lämnade mig här med tårar på min kind

Och skärvor av mitt liv omkring mig

Jag hoppas att en tagg fastnade i ditt ben

Och orsakade lika mycket smärta

Som du orsakade mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren The one winged angel med Poeter.se id #11381 innehar upphovsrätten